

תת"ע 6055/11/18 - מדינת ישראל נגד מחאמיד יחיא

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 6055-11-18 מדינת ישראל נ' מחאמיד יחיא
תיק חיצוני: 50152406406

בפני
המאשימה
נגד
הנאשם
החלטה
מחאמיד יחיא
מדינת ישראל
כבוד השופטת רות וקסמן

בפני בקשה להתיישנות, שהוגשה לפי סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי ("חסד"פ").

1. עסקין בעבירת תנועה שבוצעה, לכאורה, בתאריך 13.12.17 ואשר בגינה הוצא דו"ח לנאשם שמספרו 50152406406 (להלן: "הדו"ח").
2. בתאריך 19.12.17 הגיש הנאשם, באמצעות ב"כ בקשה למשטרת ישראל - מפנ"א (מרכז פניות נהגים ארצי) להשפט בגין הדו"ח (להלן "הבקשה להשפט").
3. לנאשם נשלח זימון לדיון שנקבע ליום 20.11.18, אך אישור המסירה חזר בציון "מען בלתי מספיק" ביום 12.8.18.
4. בהעדר אישור מסירה תקין על פי דין נקבע במועד הדיון הנ"ל, שעל המאשימה לשלוח לנאשם זימון נוסף במסירה אישית.
5. זימון כאמור נשלח לנאשם ביום 25.12.18.
6. המאשימה טוענת, באמצעות ב"כ, כי קיבלה את בקשה הנאשם להישפט, שנשלחה כאמור לעיל ביום 19.12.17 רק בתאריך 7.1.18 וכי שלחה את הזימון השני בתאריך 25.12.18, בטרם חלפה שנה.
7. עוד טוענת המאשימה, כי גם הזימון הראשון לדיון בחודש נוב' 2018 נשלח לנאשם לפי כתובתו המעודכנת במשרד הפנים וזאת בטרם חלפה שנה ממועד הדו"ח וכי די בעצם הפעילות בתיק כדי לעצור את מירוץ ההתיישנות.

8. בנוסף טוענת המאשימה כי בעניינו חלה הוראת סע' 225א(ב) שקובעת כי: "אין באמור בסעיף קטן (א) כדי למנוע הגשת כתב אישום נגד מי שבקש להשפט לפי סעיף 229, **אף אם עברו המועדים הקבועים בסעיף קטן (א)**" (ההדגשה שלי - ר.ו.) ומכאן שאין בנסיבות העניין מקום לטענת ההתיישנות.
9. מנגד טוען הנאשם, באמצעות ב"כ, כי הבקשה להתיישנות לא הוגשה לפי סעיף 229 לחסד"פ, אלא לפי סע' 230 שקובע בבירור כי "הודיע אדם לפי סעיף 229(א) שברצונו להשפט על העבירה, תשלח לו הזמנה למשפט תוך שנה מיום שנתקבלה הודעתו...".
10. לטענת הנאשם יש לדחות מכל וכל את גישתה הפרשנית של המאשימה שמנסה לעקוף את ההוראה המפורשת של סעיף 230 לחסד"פ, באמצעות הוראות דין אחרות שנועדו למקרים אחרים.
11. לשיטתם של ב"כ הנאשם, הוראת סע' 225 נועדה למקרה שאדם נעצר על ידי שוטר בגין עבירת תנועה והשוטר לא נותן לו במקום דו"ח, כי אז יש למשטרה פרק זמן של שנה מיום העבירה לשלוח את הדו"ח, ואילו הוראת סע' 229 נועדה למקרה שבו קיבל אדם במהלך השנה דו"ח לפי סעיף 225, ואז יש לו שנה מיום קבלת הדו"ח לבקש להשפט.
12. בנסיבות המקרה, טוען הנאשם, חלפה התקופה הנקובה בסעיף 230 לחסד"פ של שנה אחת, ולכן לטענתו חלה התיישנות.
13. השאלה הראשונה הטעונה בירור היא אם אכן חלפה שנה מיום שהתקבלה הודעת הנאשם על רצונו להשפט בגין העבירה ועגד שנשלח לו זימון לדין. בבירורה של שאלה זו אני יוצאת מנקודת הנחה כי הוראת סעיף 230 היא שחלה על המקרה דנן.
14. עיון ברשימת המוצגים שהוגשו לבית המשפט מלמד כי הבקשה להשפט מב/1, הנושאת תאריך 19.12.17, נשלחה בדואר רשום למשטרת ישראל - מפנ"א ביום 20.12.17, וכי דבר הדואר הנ"ל נמסר ליעדו בתאריך 25.12.17 (ר' מעקב משלוחים מב/2).
15. לפיכך, אני קובעת כי המועד בו התקבלה ההודעה של הנאשם על רצונו להשפט, כנדרש לפי סעיף 230 לחסד"פ הינו 25.12.17.
16. בקביעתי הנ"ל אני דוחה את טענת המאשימה, כי הבקשה התקבלה במפנ"א רק בתאריך 7.1.18. זאת מאחר שהמאשימה לא המציאה כל אסמכתא להוכחת טענתה.
17. לאור קביעתי לעיל, מועד השנה לפי סע' 230 לחסד"פ נמדד החל מיום 25.12.17.

18. על פי הוראת סע' 10(ב) לחוק הפרשנות, תשמ"א - 1981 (להלן: "חוק הפרשנות") "...תקופה קצובה במספר חודשים או שנים לאחר אירוע פלוני תסתיים בחדשה האחרון ביום שמספרו בחודש כמספר יום האירוע..." מכאן, שהמועד האחרון למשלוח זימון לדין לנאשם היה תאריך 25.12.18.
19. עיון במוצג מב/3 מלמד כי הזימון השני לדין (אחרי שהראשון נפסל עקב פגם במסירה) אכן נשלח לנאשם במסירה אישית ביום 25.12.18, ואין חולק כי אף התקבל על ידו באותו היום ממש, כפי שגם הודתה מפורשות ב"כ הנאשם (פר' 3.2.19 עמ' 5 ש' 10).
20. חשוב להדגיש בהקשר זה, כי לפי סע' 230 לחסד"פ די שהמאשימה תשלח את הזימון לדין בטווח של שנה מיום שהתקבלה הבקשה להשפט (זאת כאשר מתקיימים, לכאורה, התנאים לקיומה של חזקת המסירה) ואין צורך להוכיח שהנאשם קיבל את הזימון בפועל, כך שבמקרה דנן המאשימה עמדה בדרישות הדין אף מעבר לנדרש.
21. לאור קביעתי לעיל, אינני נדרשת להכריע בשאלה אם יכולה המאשימה להסתמך על הוראות סע' 225א(ב) והוראת סע' 229 לחסד"פ על מנת לקבל ארכה למשלוח זימון לדין מעבר לשנה הנקובה בסע' 230. אגב אורחא, אציין כי טענה זו אינה נראית לי, וכי עמדתם הפרשנית של ב"כ הנאשם עדיפה בעיני, אלא שבנסיבות העניין וכפי שהראיתי לעיל, טרם חלף מועד ההתיישנות לפי סע' 230 וזאת הסיבה לדחיית הבקשה.
22. אשר על כן, הבקשה נדחית.
23. קובעת להקראה בפני ליום 12.11.19 שעה 8.30.

נוכחות הנאשם חובה.

ניתנה היום, י' אלול תשע"ט, 10 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.